

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze, jako soud kárný, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Michaely Pařízkové, soudců JUDr. Tomáše Rychlého, Mgr. Davida Havlíka, JUDr. Lenky Engelové a přísedících JUDr. Tání Dušákové, JUDr. Jiřího Janeby, prof. JUDr. Bc. Tomáše Gřivny, Ph.D., v ústním jednání konaném dne 13. listopadu 2025 v Praze,

takto:

Kárně obviněná

Mgr. [jméno] [příjmení]

narozená dne [datum], soudkyně Okresního soudu v Chomutově, bytem [adresa]

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

zprošťuje

kárného obvinění pro skutky spočívající v tom, že:

jako soudkyně Okresního soudu v Chomutově zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), způsobila:

- I. neoprávněné nahlížení do systému ISAS při zjišťování informací o vazebním řízení ve věci sp. zn. 40 Nt 143/2024, neoprávněně se seznamovala s věcí, která jí nebyla přidělena k vyřízení, a to před podáním obžaloby v rámci neveřejného přípravného řízení. Její postup odporuje § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. a dále čl. II.3. Etického kodexu soudce („soudce se zdrží projevů, které by mohly ovlivnit výsledek řízení nebo vzbudit pochybnost veřejnosti o nestrannosti řízení, a to i ve věcech, které neprojednává. Vyvaruje se chování, které by mohlo vést k jeho vyloučení z projednávané věci“), čímž porušila povinnost vystupovat nezaujatě a dbát svým chováním o to, aby její nestrannost nebyla důvodně zpochybňována.

- II. Na základě skutečností, které takto neoprávněně zjistila, již dne 28. 8. 2024 prokazatelně prezentovala svůj právní názor na konkrétní trestní věc na poradě soudců trestního úseku, s tím, jak bude případně postupovat, pokud jí bude věc přidělena po nápadu obžaloby, a to, aniž by jí byly známy všechny okolnosti případu, a bez znalosti konkrétní věci. Jedná se opět o chování v rozporu s § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. („dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybňována“) a čl. II.3. Etického kodexu soudce, ve shodě se závěrem bodu I. tohoto návrhu.
- III. Poté, kdy po nápadu věci jí byla věc přidělena k vyřízení přesto, že si byla vědoma toho, že neoprávněně nahlížela do výše uvedeného spisu a současně svůj právní názor prezentovala již před podáním obžaloby, nerozhodla o tom, že je z projednávání věci vyloučena, dle § 30 odst. 1 tr.ř., naopak, vedla dále řízení, kdy rozhodla jednak o vazbě obviněných, ale i meritorně o jejich vině a trestu. Ze shora uvedeného lze dovodit, že Mgr. [příjmení] prezentovala svůj právní názor na rozhodnutí o vzetí do vazby nejméně na poradě trestních soudců dne 28. 8. 2024, tedy ještě před podáním obžaloby, čímž se předem vyjádřila hodnotícím způsobem k věci, v níž měla následně rozhodnout, což je způsobitelné vyvolat pochybnost o objektivitě a nestrannosti soudního rozhodnutí (obdobně např. NS ČR 7 Nd 310/99 zde však šlo o uveřejnění článku v denním tisku). Svou možnou podjatost (vztah k věci) následně nijak neřešila, ačkoli mohla rozpoznat, že tento vztah k věci zde objektivně existuje, neprojevila dostatečnou ostražitost či předběžnou opatrnost (16 Kss 1/2018, 13 Kss 2/2019). O tom, že její postup byl veden zájmem na výsledku řízení, svědčí i skutečnost, že ve věci vedené sp. zn. 25 T 68/2024, kde došlo k obdobné procesní situaci v přibližně stejném časovém období, postupovala zcela odlišně, když po podání obžaloby důvody změny dosažitelnosti v přípravném řízení žádným způsobem nezkoumala. Jedná se opět o chování v rozporu s § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. („dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybňována...“) a čl. II.3. Etického kodexu soudce, ve shodě se závěrem bodu I. tohoto návrhu.
- IV. Způsob vedení dokazování v rámci vazebního zasedání byl evidentně zatížen tím, že Mgr. [jméno] [příjmení] se snažila najít argumenty pro to, aby ve věci mohla rozhodnout tak, jak předem již dne 28. 8. 2024 před podáním obžaloby prezentovala (obhajovala svůj vztah a předem vytvořený názor na věc), a pokud jde o samotnou potřebu výslechu soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] a způsob, jakým byl veden a k čemu byla dotazována, vzbuzuje dojem nevhodnosti, nekorektnosti a snižování důstojnosti jak soudcovského stavu, tak i samotného soudního řízení. (čl. III.6.,7. Etického kodexu soudce, § 8 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) zák. č. 6/2002 Sb.). Soudce by měl dbát o to, aby jeho postup nenarušil důvěru v jeho nestrannost a zdržet se předjímání výsledku řízení, projevu sympatií či nesympatií.

Tímto pokračujícím jednáním uvedeným pod body I. až IV. pak jmenovaná soudkyně měla zaviněně porušit povinnosti soudce a ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

čímž měla spáchat kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích,
protože uvedené skutky nejsou kárným proviněním.

Odůvodnění:

1. Návrhem podaným dne 11. 6. 2025 u Vrchního soudu v Praze, jako soudu kárného, bylo zahájeno kárné řízení proti předsedkyni senátu Okresního soudu v Chomutově [anonymizováno] [jméno řešitele] [příjmení řešitele] (dále jen, „kárně obviněná“). Věc je u kárného soudu vedena pod sp. zn. 2 Ds 2/2025.

2. Kárně obviněná je v návrhu předsedkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen, „kárná navrhovatelka“) kladeno pod body I.-IV. za vinu, že jako soudkyně Okresního soudu v Chomutově

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, čímž měla spáchat kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen, „ZSS“) a je navrženo uložit kárně obviněné kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) ZSS spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu 12 měsíců.

3. Kárná navrhovatelka body I. až IV. blíže specifikovala, odůvodnila, a na podporu svých tvrzení předložila důkazy konkretizované v kárném návrhu.

4. Jednání pod bodem I. kárná navrhovatelka specifikovala tak, že kárně obviněná, neoprávněně nahlížela do systému ISAS při zjišťování informací o vazebním řízení ve věci sp. zn. 40 Nt 143/2024, neoprávněně se seznamovala s věcí, která jí nebyla přidělena k vyřízení, a to před podáním obžaloby v rámci neveřejného přípravného řízení. Její postup odporuje § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. a dále čl. II.3. etického kodexu soudce („soudce se zdrží projevů, které by mohly ovlivnit výsledek řízení nebo vzbudit pochybnost veřejnosti o nestrannosti řízení, a to i ve věcech, které neprojednávají. Vyvaruje se chování, které by mohlo vést k jeho vyloučení z projednávané věci“), čímž porušila povinnost vystupovat nezáujatě a dbát svým chováním o to, aby její nestrannost nebyla důvodně zpochybňována.“

5. Kárná navrhovatelka k tomuto bodu v odůvodnění návrhu uvedla, že ze záznamu o nahlížení do dokumentů systému ISAS Okresního soudu Chomutov plyne, že do spisu sp. zn. 40 Nt 143/2024, přiděleném k vyřízení Mgr. [příjmení], nahlížela kárně obviněná dne 10. 8. 2024, tedy před podáním obžaloby, aniž by toto mělo souvislost s plněním jejích pracovních úkolů, tedy neoprávněně, čímž porušila svou povinnost vykonávat funkci svědomitě a při výkonu funkce se mimo jiné zdržet všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Byla porušena přinejmenším ustanovení § 79 odst. 1 ZSS, § 80 odst. 1, 2 písm. e), f) zákona o soudech a soudcích. Chování kárně obviněné je pak současně v rozporu s čl. II.3. Etického kodexu soudce. Nahlížení do dokumentů nebylo vedeno potřebou studijní či pracovní.

6. Jednání pod bodem II. kárná navrhovatelka specifikovala tak, že kárně obviněná, na základě skutečností, které neoprávněně zjistila jednáním popsáním pod bodem I., již dne 28. 8. 2024 prokazatelně prezentovala svůj právní názor na konkrétní trestní věc na poradě soudců trestního úseku, s tím, jak bude případně postupovat, pokud jí bude věc přidělena po nápadu obžaloby, a to aniž by jí byly známy všechny okolnosti případu, a bez znalosti konkrétní věci. Jedná se opět o chování v rozporu s § 80 odst. 1, odst. písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. („dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybňována“) a čl. II.3. Etického kodexu soudce, ve shodě se závěrem bodu I. tohoto návrhu.“

7. Dle kárné navrhovatelky kárně obviněná dne 28. 8. 2024 na poradě soudců trestního úseku Okresního soudu Chomutov sdělila, že Mgr. [příjmení] rozhodoval v týdnu od 22. 7. 2024 do 29. 7. 2024 o vzetí do vazby v přípravném řízení. O tomto řízení by však neměla mít jakékoliv informace, neboť s rozhodovací činností Mgr. [příjmení] neměla žádnou pracovní souvislost, přičemž dále uvedla, že pokud jí tato věc po podání obžaloby bude přidělena, bude muset obviněné propustit z vazby na svobodu s ohledem na to, že ve věci rozhodoval nezákonný soudce. Na vyjádřený názor kárně obviněné z porady trestních soudců reagoval předseda soudu Mgr. [příjmení] písemně dne 4. 9. 2024 vyjádřením, v němž po rozboru situace dospěl k závěru, že pravidla rozvrhu práce pro určení pohotovosti nebyla narušena z hlediska kritéria zákonného soudce. Zápis z porady byl soudcům rozeslán emailem dne 4. 9. 2024 společně s vyjádřením předsedy soudu. K zápisu z porady ani k písemnému vyjádření předsedy soudu se kárně obviněná dosud nevyjádřila a obsah uvedených dokumentů nerozporovala. Dle kárné navrhovatelky byla porušena přinejmenším ustanovení § 79 odst. 1 ZSS, § 80 odst. 1, 2 písm. e), f) zákona o soudech a soudcích. Chování kárně obviněné je pak současně v rozporu s čl. II.3. etického kodexu soudce.

8. Jednání pod bodem III. kárná navrhovatelka specifikovala tak, že kárně obviněná, poté, kdy po nápadu věci jí byla věc přidělena k vyřízení přesto, že si byla vědoma toho, že neoprávněně nahlížela

do výše uvedeného spisu a současně svůj právní názor prezentovala již před podáním obžaloby, nerozhodla o tom, že je z projednávání věci vyloučena, dle § 30 odst. 1 tr.ř., naopak, vedla dále řízení, kdy rozhodla jednak o vazbě obviněných, ale i meritorně o jejich vině a trestu. Ze shora uvedeného lze dovodit že Mgr. [příjmení] prezentovala svůj právní názor na rozhodnutí o vzetí do vazby nejméně na poradě trestních soudců dne 28. 8. 2024, tedy ještě před podáním obžaloby, čímž se předem vyjádřila hodnotícím způsobem k věci, v níž měla následně rozhodnout, což je způsobitelné vyvolat pochybnost o objektivitě a nestrannosti soudního rozhodnutí (obdobně např. NS ČR 7Nd 310/99 však šlo o uveřejnění článku v denním tisku). Svou možnou podjatost (vztah k věci) následně nijak neřešila, ačkoli mohla rozpoznat, že tento vztah k věci zde objektivně existuje, neprojevila dostatečnou ostražitost či předběžnou opatrnost (16Kss 1/2018, 13 KSS 2/2019). O tom, že její postup byl veden zájmem na výsledku řízení svědčí i skutečnost, že ve věci vedené sp. zn. 25 T 68/2024, kde došlo k obdobné procesní situaci v přibližně stejném časovém období, postupovala zcela odlišně, když po podání obžaloby důvody změny dosažitelnosti v přípravném řízení žádným způsobem nezkoumala. Jedná se opět o chování v rozporu s § 80 odst. 1, odst. písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. („..dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybňována...“) a čl. II.3. Etického kodexu soudce, ve shodě se závěrem bodu I. tohoto návrhu.“

9. Dle odůvodnění návrhu byla ve věci podána obžaloba dne 22. 11. 2024, pod sp. zn. 25 T 103/2024 (obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]), věc byla dle rozvrhu práce přidělena k vyřízení kárně obviněné. Dne 26. 11. 2024 zaslala kárně obviněná k rukám ředitelky správy soudu žádost o zaslání rozhodnutí o změně pracovní pohotovosti Mgr. [jméno] [příjmení], vedeno pod Spr 945/ 2024. Žádosti bylo v plném rozsahu vyhověno. Toto vyplývá z kopie ze spisu Spr 945/ 2024. Dne 26. 11. 2024 současně kárně obviněná požádala mzdovou účetní OS Chomutov o výpis z absenční karty Mgr. [jméno] [příjmení] v období od 22. 7. 2024 do 29. 7. 2024 a požádala o sdělení, kdy a jakým způsobem oznámila svou překážku v práci. Mzdová účetní žádosti vyhověla, ač uvedené informace byly nad rámec potřeby posouzení zákonnosti vazby, a zasahovaly do osobní sféry Mgr. [příjmení]. Toto vyplývá ze žádosti kárně obviněné a kopie odpovědi mzdové účetní (Spr 948/ 2024). Po obdržení těchto informací kárně obviněná požádala 27. 11. 2024 o zapůjčení celého správního spisu Spr 12/ 2024 (v němž jsou shromažďovány pracovní pohotovosti soudců, státních zástupců a policistů, pracovníků OSPOD apod.), přesto, že veškeré informace k předmětné změně pracovní pohotovosti v týdnu od 22. 7. 2024 již měla k dispozici. Byla požádána o sdělení, co konkrétně hodlá spisem prokazovat, když pro účely zapůjčení spisu by byla s ohledem na obsah velkého množství osobních údajů potřeba jeho rozsáhlá anonymizace. Toto je doloženo žádostí kárně obviněné z 27. 11. 2024 a odpovědí ředitelky správy soudu. Kárně obviněná reagovala přípisem, v němž obvinila vedení soudu ze zasahování do rozhodovací činnosti soudce. Vedení soudu vytvořilo kopii správního spisu, u něhož provedlo rozsáhlou a časově náročnou anonymizaci, týkající se osobních údajů nejen pracovníků soudu, ale i státního zastupitelství, či Policie ČR a OSPOD. Kopie byla kárně obviněné poskytnuta s tím, že současně byla upozorněna, že k výměnám dosahových služeb docházelo i v minulosti běžně i v jí vyřizovaných trestních věcech. O tom svědčí listiny ze spisu sp. zn. 25 T 68/2024, v němž byla podána obžaloba proti vazebně stíhanému obviněnému, kdy o vzetí do vazby pod sp. zn. 40 Nt 139/2024 rozhodla soudkyně rovněž po změně rozpisu dosažitelnosti, obžaloba napadla dne 8. 8. 2024 a dne 4. 9. 2024 ve věci kárně obviněná meritorně pravomocně rozhodla, aniž by se zabývala důvody, pro něž došlo ke změně dosažitelnosti. Toto je doloženo kopií přípisu kárně obviněné včetně odpovědi předsedy soudu ze dne 2. 12. 2024, přiložena jsou rozhodnutí OS Chomutov 40 Nt 139/2024, rozsudek a protokol o hlavním líčení sp. zn. 25 T 68/2024. Přesto, že listinné podklady k posouzení předmětné věci měla kárně obviněná k dispozici, předvolala soudkyni Mgr. [jméno] [příjmení] jako svědkyni k vazebnímu zasedání na den 18. 12. 2024. Tato jí písemně sdělila, že ve stejný den koná sama ve své vazební trestní věci hlavní líčení, na to kárně obviněná zaslala místopředsedkyni soudu pro trestní úsek žádost, aby vedení soudu zajistilo přítomnost Mgr. [příjmení] u jí konaného vazebního zasedání. Termín

vazebního zasedání naplánovala na uvedený termín, přesto, že v té době z informačního systému ISAS vyplývalo, že v uvedený den soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] koná hlavní líčení ve vazební věci. Současně byly k dispozici volné jednací síně mimo uvedený termín tak, aby nedošlo k uvedené kolizi, přesto kárně obviněná stanovila kolizní termín vazebního zasedání. Toto vyplývá ze žádosti kárně obviněné, kopie žádosti o odpovědi místopředsedkyně soudu, příp. z korespondence s Mgr. [příjmení] ze spisu 25 T 103/2024. Dne 18. 12. 2024 v rámci vazebního zasedání ve věci 25 T 103/2024 kárně obviněná přečetla jako listinný důkaz správní spis Spr 12/ 2024 a přistoupila k výslechu soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] jako svědkyně, která uvedla, že ke změně pracovní pohotovosti měla závažné osobní důvody, přesto ji nadále vyslýchala k tomu, jestli byla u lékaře či nebyla. Tento procesní postup je zcela za hranou nejen z hlediska toho, že pro účely rozhodnutí plně postačovaly poskytnuté pracovní materiály v podobě listinných důkazů, ale i z hlediska kolegiality a důstojnosti jednání, kdy se bezdůvodně domáhala sdělení osobní povahy týkající se jiné soudkyně téhož soudu v rámci soudního jednání v nesouvisející věci. Toto pak vyplývá z protokolu o vazebním zasedání ve věci 25 T 103/2024 ze dne 18. 12. 2024. Na základě provedeného vazebního zasedání rozhodla kárně obviněná o propuštění obviněného z vazby. V písemném odůvodnění usnesení č.j. 25 T 103/2024-1730 nerozporuje existenci vazebních důvodů na straně obviněného a rozvádí, z jakého důvodu má za to, že o vzetí obviněného do vazby rozhodl nezákonný soudce. O stížnosti státního zástupce rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem dne 30. 1. 2025 usnesením č.j. 7 To 33/2025-384, jímž změnil rozhodnutí okresního soudu a rozhodl o ponechání obviněného ve vazbě, potvrdil správnost postupu vedení soudu při změně dosažitelnosti od 22. 7. 2024, i to, že Mgr. [příjmení], který rozhodl o vzetí obviněného do vazby, nebyl soudcem nezákonným. Současně v odstavci č. 8 poukázal na dehonestující postup kárně obviněné vůči Mgr. [příjmení], který byl neprofesionální a jdoucí za rámec objasňování skutečností potřebných pro rozhodnutí v dané věci.

10. Kárná navrhovatelka ze všech uvedených důvodů shledává, že poté, kdy po nápadu věci byla věc přidělena k vyřízení kárně obviněné, tato přesto, že si byla vědoma toho, že svůj jednoznačný právní názor prezentovala již před podáním obžaloby, nerozhodla o tom, že je z projednávání věci vyloučena, naopak, vedla dále řízení, kdy rozhodla jednak o vazbě obviněných, ale i meritorně o jejich vině a trestu. Ze shora uvedeného lze dovodit že prezentovala svůj právní názor na rozhodnutí o vzetí do vazby nejméně na poradě trestních soudců dne 28. 8. 2024, tedy ještě před podáním obžaloby, čímž se předem vyjádřila hodnotícím způsobem k věci, v níž měla následně rozhodnout, což je způsobilé vyvolat pochybnost o objektivitě a nestrannosti soudního rozhodnutí. Svou možnou podjatost (vztah k věci) následně nijak neřešila, ačkoli mohla rozpoznat, že tento vztah k věci zde objektivně existuje, neprojevila dostatečnou ostražitost či předběžnou opatrnost (16 Kss 1/2018, 13 Kss 2/2019). O tom, že její postup byl veden zájmem na výsledku řízení, svědčí i skutečnost, že ve věci vedené sp. zn. 25 T 68/2024, kde došlo k obdobné procesní situaci v přibližně stejném časovém období, postupovala zcela odlišně, když po podání obžaloby důvody změny dosažitelnosti v přípravném řízení žádným způsobem nezkoumala.

11. Jednání pod bodem IV. kárná navrhovatelka blíže specifikovala tak, že kárně obviněná vedla v trestní věci dokazování tak, že, „způsob vedení tohoto dokazování v rámci vazebního zasedání byl evidentně zatížen tím, že Mgr. [jméno] [příjmení] se snažila najít argumenty pro to, aby ve věci mohla rozhodnout tak, jak předem již dne 28. 8. 2024 před podáním obžaloby prezentovala (obhajovala svůj vztah a předem vytvořený názor na věc), a pokud jde o samotnou potřebu výslechu soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] a způsob, jakým byl veden a k čemu byla dotazována, vzbuzuje dojem nevhodnosti, nekorektnosti a snižování důstojnosti jak soudcovského stavu, tak i samotného soudního řízení. (čl. III.6.,7. Etického kodexu soudce, §8 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) zák. č. 6/2002 Sb.). Soudce by měl dbát o to, aby jeho postup nenarušil důvěru v jeho nestrannost a zdržet se předjímání výsledku řízení, projevů sympatií či nesympatií.“

12. Odůvodnění ohledně jednání pod bodem IV. kárný návrh neobsahuje, nicméně dle obsahu celého návrhu lze mít za to, že částečně se k němu vztahuje odůvodnění předchozího bodu III. a

dále tvrzení kárné navrhovatelky, že kárně obviněná postupovala zcela vybočujícím způsobem z hlediska požadavků na informace osobního charakteru ohledně důvodů změny dosažitelnosti ve vztahu ke kolegyni Mgr. [jméno] [příjmení], a to rovněž ve vztahu ke správě soudu a vedení soudu. Po vedení soudu požadovala zajištění účasti soudkyně Mgr. [příjmení] jako svědkyně při vazebním zasedání, které vědomě naplánovala na čas, ve kterém byla Mgr. [příjmení] povinována konáním hlavního líčení v jiné vazební věci. Jmenovanou kolegyni následně dehonestujícím způsobem vyslychala ve vazebním zasedání a pokládala jí před účastníky trestního řízení dotazy osobního charakteru. I v tomto případě se jedná opět o chování v rozporu s § 80 odst. 1, odst. 2 písm. e), f) zák. č. 6/2002 Sb. („dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybňována...“) a čl. II.3. Etického kodexu soudce, ve shodě se závěrem bodu I. tohoto návrhu.

13. Kárný návrh byl rozeslán členům kárného senátu, jehož členkou je dle platného rozvrhu práce i JUDr. [jméno] [příjmení], která sdělila, že předseda Okresního soudu v Chomutově Mgr. [jméno] [příjmení] je synem jejího manžela, pročež je vyloučena z rozhodování ve věci z důvodu rodinného vztahu.

14. Usnesením senátu 1 Ds Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 8. 2025, sp. zp. 2 Ds 2/2025, bylo rozhodnuto, že podle § 30 odst. 1 trestního řádu za použití § 25 odst. 1 věty první kárného řádu je členka senátu 2 Ds JUDr. [jméno] [příjmení] vyloučena z vykonávání úkonů kárného řízení a místo vyloučené členky kárného senátu nastoupil jako vylosováný náhradník ve smyslu § 10a odst. 2 ve spojení s § 6 odst. 4 kárného řádu ve spojení s platným rozvrhem práce kárného soudu Mgr. [jméno] [příjmení].

15. Po rozeslání kárného návrhu oprávněným osobám bylo na den 13. 11. 2025 nařízeno ve věci ústní jednání.

16. Dne 16. 9. 2025 obdržel kárný soud vyjádření kárně obviněné [příjmení] [příjmení], v němž vyslovila s kárným návrhem zásadní nesouhlas, obsáhle vysvětlila své důvody a na argumenty ve vyjádření uvedené se také u ústního jednání plně odvolala. Navrhla, aby kárný soud rozhodl tak, že se kárně obviněná kárného návrhu ze dne 10. 6. 2025 zprošťuje.

17. Dne 13. 11. 2025 proběhlo u Vrchního soudu v Praze ústní jednání, v němž kárná navrhovatelka i kárně obviněná shodně prohlásily za nesporné následující skutečnosti:

dne 12. 12. 2025 byla předsedkyni Krajského soudu v Ústí nad Labem doručena stížnost kárně obviněné na postup předsedy Okresního soudu v Chomutově, věc byla zapsána pod sp. zn. St 32 2024,

do spisu sp. zn. 40 Nt 143/2024, který byl přidělen k vyřízení Mgr. [příjmení], nahlížela kárně obviněná dne 10. 8. 2024, tedy před podáním obžaloby,

dne 28. 8. 2024 na poradě soudců trestního úseku OS Chomutov kárně obviněná sdělila, že Mgr. [příjmení] rozhodoval v týdnu od 22. 7. 2024 do 29. 7. 2024 o vzetí do vazby v přípravném řízení a že pokud jí tato věc po podání obžaloby napadne, domnívá se, že bude muset obviněné propustit z vazby na svobodu s ohledem na to, že ve věci rozhodoval nezákonný soudce,

na vyjádřený názor kárně obviněné z porady trestních soudců reagoval předseda soudu Mgr. [příjmení] písemně dne [datum] vyjádřením, v němž po rozboru situace dospěl k závěru, že pravidla rozvrhu práce pro určení pohotovosti nebyla nijak narušena z hlediska kritéria zákonného soudce, zápis z porady byl soudcům rozeslán emailem dne 4. 9. 2024 společně s vyjádřením předsedy soudu, k zápisu se Mgr. [příjmení] nevyjádřila a obsah uvedených dokumentů nerozporovala,

ve věci byla podána obžaloba dne 22. 11. 2024 pod sp.zn. 25 T 103/2024 (obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]), věc byla dle rozvrhu práce přidělena k vyřízení kárně obviněné,

dne 26. 11. 2024 zaslala kárně obviněná k rukám ředitelky správy soudu žádost o zaslání rozhodnutí o změně pracovní pohotovosti Mgr. [jméno] [příjmení], vedeno pod Spr 945/ 2024,

dne 26. 11. 2024 současně kárně obviněná požádala mzdovou účetní OS Chomutov o výpis z absenční karty Mgr. [jméno] [příjmení] v období od 22. 7. 2024 do 29. 7. 2024 a současně požádala o sdělení, kdy a jakým způsobem oznámila svou překážku v práci, mzdová účetní žádosti vyhověla, po obdržení těchto informací kárně obviněná požádala 27. 11. 2024 o zapůjčení celého správního spisu Spr 12/ 2024,

přesto, že listinné podklady měla kárně obviněná k dispozici, předvolala soudkyni Mgr. [jméno] [příjmení] jako svědkyni k vazebnímu zasedání na den [datum]. Tato jí písemně sdělila, že ve stejný den koná sama ve své vazební trestní věci hlavní líčení, na to kárně obviněná zaslala místopředsedkyni soudu pro trestní úsek žádost, aby vedení soudu zajistilo přítomnost Mgr. [příjmení] u jí konaného vazebního zasedání,

dne 18. 12. 2024 v rámci vazebního zasedání ve věci 25 T 103/2024 kárně obviněná přečetla jako listinný důkaz správní spis Spr 12/ 2024 a přistoupila k výslechu soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] jako svědkyně,

na základě provedeného vazebního zasedání rozhodla kárně obviněná o propuštění obviněného z vazby. V písemném odůvodnění usnesení č.j. 25 T 103/2024-1730 nerozporuje existenci vazebních důvodů na straně obviněného, s tím, že v bodech 15. - 41. rozvádí, z jakého důvodu má za to, že o vzetí obviněného do vazby rozhodl nezákonný soudce. V bodě 27. - 28. uvádí, že Mgr. [jméno] [příjmení] nevysvětlila, z jakého důvodu nemohla držet dosahovou službu. Proti usnesení o propuštění z vazby podal státní zástupce stížnost,

poté, kdy po nápadu byla věc přidělena k vyřízení kárně obviněné, tato přesto, že svůj jednoznačný právní názor prezentovala již před podáním obžaloby, nerozhodla o tom, že je z projednávání věci vyloučena, vedla dále řízení, kdy rozhodla o vazbě obviněných i meritorně o jejich vině a trestu.

18. Kárný senát poté dle § 17a odst. 2 ZoŘ upustil od dokazování shora uvedených nesporných skutečností a vzal je za základ zjištěného skutkového děje.

19. Následně bylo přistoupeno k výslechu kárně obviněné, která předně obsírně popsala dlouholeté vztahy mezi soudci trestního úseku u Okresního soudu v Chomutově, u něhož ona sama působí 21 let. Zdůraznila, že v budově mají patro, kde jsou všichni kolem sebe, slyší se a vidí navzájem každý celý den, vědí o sobě, jakou kdo má náladu, vědí, co kdo měl v jednačce, mají otevřené dveře, což je známka toho, že se mohou vzájemně vypovídat, poradit i s administrativou, zkrátka jsou jako rodina, všichni o sobě všechno vědí. Proto také všichni věděli, že si Mgr. [příjmení] jen tak z ničeho nic vyměnil službu.

20. Mgr. [jméno] [příjmení] nastoupil jako nový předseda Okresního soudu v Chomutově v roce 2023, přišel s tím, že pomůže změnit způsob vedení soudu, když někteří z bývalých funkcionářů dle přesvědčení kárně obviněné neplnili svou práci dle patřičných morálních standardů. Kárně obviněná seděla v soudcovské radě a byla šťastná, když nový předseda představoval své vize. Spolupráce začala tak, že místo, aby si vzal zbytek senátu po předchozí předsedkyni, s níž sdílel tutéž specializaci, tak senát rozdělil mezi ostatní soudce a následně požádal, zda by nemusel konat pohotovostní služby, protože dojíždí z Ústí nad Labem. Přestože mají na trestním úseku i dva kolegy dojíždějící až z Prahy, souhlasili. Do rozvrhu práce pro rok 2024 bylo v bodě 14. zakomponováno ustanovení, že soudci trestního úseku s výjimkou Mgr. [jméno] [příjmení] drží pracovní pohotovost (dosažitelnost) dle rozpisu zpracovaného předsedou soudu pro účely přípravného řízení. Mgr. [příjmení] jim za to na poradě poděkoval, rok a půl se nic nedělo, služby přípravného řízení konali v osmi soudcích, tak, jak stálo v rozpisu služeb. V pondělí 22. 7. 2024 ráno informovala kárně obviněnou kolegyně JUDr. [příjmení], tehdejší předsedkyně soudcovské

radý, že JUDr. [příjmení], který měl dle rozpisu služeb předat pracovní pohotovost Mgr. [jméno] [příjmení], tuto předal předsedovi soudu Mgr. [příjmení], protože ten si to chce vyzkoušet.

21. Zmíněná okolnost se posléze stala rozhodující pro následné kroky uskutečněné kárně obviněnou, jež kárně obviněná nepopírá, jež jsou podrobněji popsány výše coby skutečnosti nesporné a jež vrchní soud nepovažuje za nezbytné opakovat. Kárně obviněná ve své výpovědi mj. i nastínila, že v pozadí výměny služeb mezi předsedou soudu Mgr. [příjmení] a kolegyní Mgr. [jméno] [příjmení] mohlo stát upozornění krajského státního zástupce na politicky exponovanou kauzu zahrnující velké množství žádostí o domovní prohlídky. Fakt, že o této připravované akci předseda soudu dopředu věděl, byl i hlavním impulsem pro ostatní soudce, aby se tím zabývali. [příjmení] právním problémem pro ně totiž bylo zodpovězení otázky, zda, pokud Mgr. [příjmení] postupoval v rozporu s rozvrhem práce a během své pracovní pohotovosti (z níž je dle rozvrhu práce vyloučen) učinil celou řadu procesně významných rozhodnutí, budou tyto úkony v dalším řízení považovány za použitelné a učiněné v souladu se zákonem. Důvodem dalšího postupu kárně obviněné tak nebyl zájem na jakékoli věci a jejím výsledku, ale snaha o zodpovězení vzniklé složité právní otázky.

22. [příjmení] senát Vrchního soudu v Praze v průběhu ústního jednání dospěl k závěru, že nebude provádět další důkazy navržené kárně obviněnou, jež měly přispět k ještě podrobnějšímu rozkrytí vzájemných vztahů a fungování soudu na trestním úseku, neboť to s ohledem na níže uvedené považoval pro účely aktuálního kárného řízení za nadbytečné.

23. U ústního jednání proto byly provedeny vyjma výsledku samotné kárně obviněné pouze listinné důkazy. A to předně v podobě nařízení pohotovosti (č. l. 58) a dokladů ke změně pracovní pohotovosti (č. l. 60-65) vztahující se ke způsobu výměny pracovní pohotovosti mezi Mgr. [příjmení] a Mgr. [příjmení] na jedné straně a mezi soudci trestního úseku Mgr. [příjmení] a JUDr. [příjmení] na straně druhé. Z těchto důkazů je dle vyjádření kárně obviněné patrné, že výměna služby (pracovní pohotovosti) v případě Mgr. [příjmení] proběhla zcela odlišně od kolegů uvedených na rozdíl od Mgr. [příjmení] v rozvrhu práce coby soudci konající službu. Šlo o odlišný mechanismus výměny služby a nestandardní postup Mgr. [příjmení], který navíc nebyl v rozvrhu práce vůbec uveden jako soudce konající pracovní pohotovost.

24. K důkazu byl dále přečten rozvrh práce Okresního soudu v Chomutově pro rok 2024 (čl. 34-53) pod jehož bodem 14. je mj. uvedeno, že soudci trestního úseku s výjimkou Mgr. [jméno] [příjmení] drží pracovní pohotovost (dosažitelnost) dle rozpisu zpracovaného předsedou soudu pro účely trestního řízení ve věcech rozhodování soudu v přípravném řízení. Dle bodu 18. v případě překážky v práci soudce dle rozpisu dosažitelnosti, určí soudce pro výkon dosažitelnosti předseda soudu. Z rozpisu pracovní pohotovosti na rok 2024 si kárný soud ověřil, že v něm jméno předsedy soudu Mgr. [jméno] [příjmení] nefiguruje. Kárný soud přítomným osobám nechal přehrát i část zvukového záznamu z vazebního zasedání ze dne 18. 12. 2024, během něhož mělo dojít ke skutku popsanému pod bodem IV. kárného návrhu. Lze konstatovat, že jeho obsah se shoduje s obsahem protokolu z tohoto vazebního zasedání obsaženého ve spise Okresního soudu v Chomutově, sp. zn. 25 T 103/2024.

25. Jak již bylo zmíněno, ze strany kárně obviněné bylo navrženo provedení řady dalších důkazů, včetně výslechů svědků - zejména soudců z Okresního soudu v Chomutově, přičemž kárný senát vrchního soudu z vlastní iniciativy zvažoval i účastníky nenavržený výslech Mgr. [jméno] [příjmení]. Poté usoudil, že další rozšíření dokazování by sice mohlo vést k detailnějšímu zjištění pozadí příčin, průběhu a důsledků angažmá Mgr. [příjmení] v procesu pracovní pohotovosti, taková skutková zjištění by neměla přímý význam pro rozhodnutí o kárném návrhu. Kárný senát, byť sám nabyt přesvědčení, že znění rozvrhu práce Okresního soudu v Chomutově na rok 2024 Mgr. [příjmení] skutečně z výkonu pracovní pohotovosti vylučovalo a jeho výměna pracovní pohotovosti s Mgr. [příjmení] proběhla jinak, než docházelo ke změnám mezi ostatními soudci zařazenými do rozpisu pracovní pohotovosti na rok 2024, od dalšího dokazování v tomto směru ustoupil. Nepochybně i

v kárném řízení s odkazem na ustanovení § 25 ZoŘ platí, že dokazování nemůže být bezbřehým procesem, v němž je nezbytné provést všechny navrhované důkazy mající s projednávanou věcí jakoukoli souvislost. Meze dokazování jsou stanoveny v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu tak, že orgány činné v trestním řízení (zde kárný soud), mají povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nebytný pro jejich rozhodování. A v projednávaném případě je na místě koncentrovat pozornost výlučně na postup kárně obviněné [příjmení] [příjmení], v němž je spatřováno kárné obvinění. Důkazní návrhy byly proto zamítnuty jako nadbytečné, neboť jejich provedení by z hlediska posouzení merita projednávané věci nepřineslo nic nového, a závěr o tom, zda v jednání kárně obviněné lze spatřovat kárné provinění je možné učinit i bez těchto důkazů a tento postup by byl v rozporu se zásadou procesní ekonomie a hospodárnosti řízení. Po ukončení dokazování kárný soud zhodnotil provedené důkazy a dospěl k následujícím závěrům.

26. Kárně obviněné bylo kladeno za vinu porušení povinností soudce podle § 79 odst. 1 ZSS, svým jednáním měla porušit § 80 odst. 1. odst. 2 písm. e), f) ZSS a čl. II.3, čl. III. 6, 7 Etického kodexu soudce.

27. Podle § 79 odst. 1 ZSS jsou soudci a přísedící při výkonu své funkce nezávislí a jsou vázáni pouze zákonem. Jsou povinni vykládat jej podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů, nestranně a spravedlivě a na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem.

28. Podle § 80 odst. 1 ZSS soudce a přísedící je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při výkonu funkce a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Soudce je povinen podávat oznámení o osobním zájmu, o činnostech, majetku, příjmech a závazcích podle zvláštního právního předpisu.

29. Podle § 80 odst. 2 ZSS v zájmu záruk nezávislosti a nestrannosti výkonu soudcovské funkce soudce zejména a) je povinen prosazovat a obhajovat nezávislost soudnictví a jeho dobrou pověst, b) je povinen chovat se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, e) musí vystupovat nezáujatě a ke stranám nebo účastníkům řízení přistupovat bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předsudků, f) dbá svým chováním o to, aby jeho nestrannost nebyla důvodně zpochybnována.

30. Podle § 87 odst. 1 ZSS kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

31. Podle § 88 odst. 1 písm. b) ZSS za kárné provinění podle § 87 odst. 1 lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření b) snížení platu až o 30 % na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlazením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let.

32. Podle článku II.3 Etického kodexu soudce se soudce zdrží projevů, které by mohly ovlivnit výsledek řízení nebo vzbudit pochybnost veřejnosti o nestrannosti řízení, a to i ve věcech, které neprojednává. Vyvaruje se chování, které by mohlo vést k jeho vyloučení z projednávané věci.

33. Podle článku III.6 Etického kodexu soudce se soudce při výkonu funkce i v osobním životě vyvaruje nevhodného vystupování, projevů nebo konání, včetně takového, které objektivně vzbuzuje dojem nevhodnosti.

34. Podle článku III.7 Etického kodexu soudce v řízení před soudem soudce zachovává důstojnost a pořádek. Soudce se ke všem chová zdvořile, korektně, trpělivě. Stejně chování vyžaduje od ostatních.

35. Dle přesvědčení kárného senátu Vrchního soudu v Praze se kárně obviněná tato ustanovení svým jednáním neporušila.

36. S ohledem na popis skutku, v němž bylo spatřováno pokračující kárné jednání a který je ve své podstatě tvořen sledem časově na sebe navazujících událostí (ač v každém z jednotlivých útoků je již shledáno jednání kárně obviněné v rozporu s § 80 odst. 1. odst. 2 písm. e), f) ZSS a čl. II.3, čl. III.6, 7 Etického kodexu soudce) a ač je třeba souhlasit, že na jednotlivé útoky nelze pohlížet izolovaně, pro zjednodušení a lepší přehlednost pojmenuje vrchní soud jednání kladená Mgr. [jméno] [příjmení] za vinu následně:

37. I. Neoprávněné nahlížení do ISASU - (10. 8. 2024)

38. Bylo konstantně judikováno, že nahlížení soudců v systému ISAS do spisů, které jim nebyly rozvrhem práce přiděleny k projednávání a rozhodnutí, je možné z pracovních či studijních důvodů (viz rozhodnutí ze dne 10. 5. 2012, č. j. 13 Kss 13/2011 – 169, ze dne 22. 5. 2014, č. j. 16 Kss 12/2013 – 139, či ze dne 5. 11. 2020, č. j. 13 Kss 2/2020 – 146). O kárné provinění se může jednat pouze tehdy, pokud by k nahlížení do spisů docházelo z jiných důvodů, např. pokud by soudce zjištěné informace využíval pro svoji soukromou potřebu, předával je dalším osobám či by na jejich základě intervenoval u příslušného soudce zpravodaje. V kárném řízení tak musí být prokázáno, že soudce do spisů nahlížel z jiných než pracovních či studijních důvodů. Pokud je zjištěno pouze to, že do spisů soudce nahlížel, aniž by bylo prokázáno, že tak činil mimo meze plnění pracovních povinností nebo z jiných než studijních důvodů, nemůže se jednat o kárné provinění (viz odstavec 54 rozhodnutí č. j. 16 Kss 12/2013 – 139 a odstavec 79 rozhodnutí č. j. 13 Kss 2/2020 – 146).

39. V nyní posuzované věci je vymezen skutek tak, že kárně obviněná, způsobila neoprávněné nahlížení do systému ISAS při zjišťování informací o vazebním řízení ve věci sp. zn. 40 Nt 143/2024, neoprávněně se seznamovala s věcí, která jí nebyla přidělena k vyřízení, a to před podáním obžaloby v rámci neveřejného přípravného řízení.“. Kárný senát je popisem vytýkaného skutku vázán (viz rozhodnutí kárného senátu ze dne 21. 1. 2019, č. j. 11 Kss 7/2018 – 207, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 11 Kss 5/2017 – 139). S ohledem na výše uvedené skutek vymezený pouze jako neoprávněné nahlížení do systému ISAS a zjišťování informací o konkrétním řízení, bez zahrnutí dalšího jednání kárně obviněné spočívajícího např. ve využití získaných informací pro soukromé účely či poskytnutí takových informací třetím osobám, nemůže být kárným proviněním. V odůvodnění kárného návrhu je sice uvedeno, že kárně obviněná do spisu nahlížela, „aniž by toto mělo souvislost s plněním jejích pracovních úkolů, tedy neoprávněně“, blíže však toto tvrzení není rozvedeno. Provedeným dokazování pak bylo naopak dle kárného senátu prokázáno, že kárně obviněná informace zjišťovala z pracovních důvodů, neboť měla vlastní profesní zájem na zodpovězení otázky, zda v dané věci rozhodoval soudce (Mgr. [příjmení]) v souladu s pravidly zákona a judikatury pro určení zákonného soudce. Takový profesní zájem je legitimní. Kárný senát nezjistil, že by kárně obviněná naopak sledovala zájem soukromý, či že by získané informace hodlala využít či zneužít mimo rámec plnění svých povinností soudkyně. Tento závěr dokládá i to, že posléze takto získané informace prezentovala před kolegy trestního úseku.

40. Je tedy možné uzavřít, že pokud bylo zjištěno pouze to, že do systému kárně obviněná nahlížela, aniž by kárná návrhovačka tvrdila a prokázala, že tak činil mimo meze plnění pracovních povinností nebo z jiných než studijních důvodů, nemůže se jednat o kárné provinění.

41. II. Prezentace vlastního právního názoru na poradě před kolegy z trestního úseku – (28. 8. 2024)

42. Bod II. kárného návrhu časově i věcně navazuje na bod I. a kárný senát Vrchního soudu v Praze na tomto místě uvádí, že dle konstantní judikatury Nejvyššího soudu je dán důvod pro vyloučení, pokud soudce před rozhodnutím ve věci veřejně prezentuje svůj názor na konkrétní věc, což Mgr. [jméno] [příjmení] dle provedeného dokazování nečinila (a kárná návrhovačka toto ani

netvrдила). Je naprosto běžné, že soudci vzájemně konzultují aktuálně řešené otázky a sdílejí své názory na věc, aniž by to mělo vliv na jejich podjatost. Nemusejí mít přitom o věci úplné informace. Soudci totiž vystupují jako profesionálové, kteří mají (mj.) zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti a již ze samotného jejich postavení a s tím souvisejících povinností by mělo být zajištěno, že budou rozhodovat nezávisle na názorech vyslovených jinými osobami, případně že na základě konkrétních skutkových zjištění a právních závěrů přehodnotí svůj dříve prezentovaný názor.

43. Je třeba dále konstatovat, že skutkově totožnou situací, jaká nastala v nyní projednávané věci – tedy že soudce vyjádří svůj názor na konkrétní věc, avšak učiní tak na interní poradě – se judikatura dle poznatků kárného senátu Vrchního soudu v Praze dosud nezabývala. Nicméně do jisté míry inspirativní může být usnesení ze dne 28. 3. 1995, sp. zn. 8 To 74/95, v němž řešil Krajský soud v Plzni situaci, během níž se soudce při svém dřívějším působení na jiném soudu (Vojenském obvodovém soudu) seznámil s věcí, v níž měl později rozhodovat. Danou věc původně u Vojenského obvodového soudu projednával kolega tohoto soudce, který ji s ním neformálně konzultoval. Krajský soud v Plzni důvod pro vyloučení soudce v tomto případě neshledal a konstatoval, že, „(p) osuzování případu v obecné poloze, konzultace o otázkách skutkových i právních, ať už jde o aplikaci hmotněprávních předpisů, případně zamýšlených či již učiněných procesních postupů, patří mezi soudci mezi běžné metody práce sloužící k prohloubení a vytříbení dosažených vědomostí, získání zkušeností a celkově ke zvýšení úrovně vlastní práce. Diskuse vedené mezi soudci na odborné úrovni a názory prezentované o projednávaných i již rozhodnutých věcech mimo oblast vlastního rozhodování v rovině odborných porad, seminářů, publikační činnosti jednotlivých soudců, uveřejňování vybraných soudních rozhodnutí, to vše slouží k vytváření obecného soudcovského povědomí o správném řešení soudních problémů soudní praxe, přispívá k přesvědčivosti argumentace i k jejímu sjednocení, aniž by byla opomíjena jedinečnost každého soudního případu nebo nepřipustně zasahováno do soudcovské nezávislosti v konkrétních věcech.“ Krajský soud v Plzni rovněž konstatoval, že pokud soudce nabyl již dříve poznatky a vědomosti o projednávaném případě, ať už od předchozího soudce nebo vlastním nahlížením do spisu, není to na závadu. Kárný senát se s uvedeným právním názorem plně ztotožňuje. V usnesení ze dne 26. 6. 2014, sp. zn. 11 Tdo 415/2014 – 21, pak Nejvyšší soud uvedl, že se nelze domnívat, že nestrannost soudce by měla spočívat v tom, že si názor na projednávanou věc utvoří až těsně před samotným rozhodnutím poté, co se seznámí se všemi skutečnostmi a důkazy. To dle Nejvyššího soudu není možné, neboť utváření názoru se u soudce, stejně jako u každého jiného člověka, děje postupně. Podstatná je schopnost utvářející se názor pod vlivem nových podnětů korigovat a přehodnocovat.

44. Je tedy možné uzavřít, že skutečnost, že soudce prezentuje před svými kolegy svůj názor na konkrétní, dosud neskončenou věc, aniž by takové vyjádření bylo dostupné veřejnosti, by sama o sobě neměla být důvodem pro jeho vyloučení dle § 30 odst. 1 trestního řádu. Prezentování právního názoru soudce na věc, byť mu nebyla (dosud) přidělena, před kolegy je pak běžnou součástí profesního života soudce. Pokud tedy kárně obviněná před soudci svůj názor vysvětlila, nemůže to být kárným proviněním.

45. 3) Kárně obviněná nerozhodla o tom, že je vyloučena z projednávání věci a dále vedla řízení - (obžaloba napadla 22. 11. 2024, sp. zn. 25 T 103/2024).

46. V tomto bodě kárného návrhu argumentovala kárná navrhovatelka jednak třemi rozhodnutími Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu (7 Nd 310/99, 16 Kss 1/2018 a 13 Kss 2/2019), jednak rozhodnutím (či projednávanou věcí) samotné kárně obviněné, která měla ve věci 25 T 68/2024 postupovat zcela odlišně, ač šlo o případ podle přesvědčení kárné navrhovatelky procesně obdobný. Na tomto místě je třeba konstatovat, že citované judikáty jsou nepřiléhavé a na aktuálně projednávaný případ nedopadají. Ve stručnosti lze zmíněná rozhodnutí přiblížit následně:

47. 7 Nd 310/99 – dle Nejvyššího soudu je dán důvod pro vyloučení, pokud soudce před rozhodnutím ve věci veřejně prezentuje svůj názor na tuto konkrétní věc. Ve věci sp. zn. 7 Nd 310/99 soudce prezentoval svůj názor tak, že poskytl rozhovor médiím, a s jeho názorem se tak mohla seznámit veřejnost (článek byl uveřejněn v denním tisku).

48. Srovnatelnou situací se zabýval také Evropský soud pro lidská práva (ESLP) ve věci Paskal proti Ukrajině (stížnost č. 24652/04), v níž soudce poskytl v průběhu trestního řízení rozhovor novinám, z něhož vyplývalo jeho přesvědčení o vině obžalovaného, a i jinak kritizoval páčání trestné činnosti v určitých regionech (odstavec 18 rozsudku). Dále ESLP rozhodoval ve věci Buscemi proti Itálii (stížnost č. 29569/95), v níž se soudce rovněž vyjadřoval v novinách stran konkrétního dosud neskončeného řízení ve věci péče o dítě. Polemizoval s předchozím veřejným vyjádřením účastníka řízení (otce dítěte) (odstavce 38 až 41 rozsudku) a poté ve věci rozhodoval. V obou případech ESLP shledal porušení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který zakotvuje povinnost projednání věci nezávislým a nestranným soudem.

49. 16 Kss 1/2018 – v dané věci se jednalo o případ soudkyně, jež udržovala blízký vztah s předsedou FAČR, který jí poskytoval různé „benefity“, přičemž tato soudkyně současně projednávala věc týkající se fotbalového prostředí. V rozhodnutí ze dne 30. 5. 2018, č. j. 16 Kss 1/2018 – 207, ve věci Mgr. [jméno] [příjmení] kárný senát konstatoval, že pro účely kárného práva je klíčový subjektivní prvek, tedy to, aby soudce mohl sám rozpoznat, že objektivně existuje určitý jeho vztah k věci, který by mohl být důvodem podjatosti. Soudce musí projevovat jistou ostražitost a předběžnou opatrnost a musí se snažit na různé aspekty svého možného vztahu k věci hledět očima inteligentního laika mimo justiční praxi a zvažovat, jak by se takovéto osobě tyto aspekty jevily.

50. 13 Kss 2/2019 – v tomto případě vzal kárný senát za prokázané, že mezi věcmi vedenými u krajského soudu pod sp. zn. 53 T 11/2015 a sp. zn. 68 T 2/2018 byla dána souvislost plynoucí z toho, že druhá věc byla z první vyloučena. Zkráceně podáno se jednalo o vyloučení věci, kdy u první z nich Ústavní soud ČR konstatoval, že kárně obviněná byla z jejího projednávání vyloučena vzhledem ke vztahu k věci jako celku, přičemž následně pak přesto stejná soudkyně (i po rozhodnutí Ústavního soudu ČR) projednávala i druhou vyloučenou věc.

51. Rovněž věc projednávanou kárně obviněnou u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 25 T 68/2024 nelze shledat procesně obdobnou, neboť jak výstižně poznamenala kárně obviněná v čl. 6 svého vyjádření, v této věci nefiguroval při výměně pracovní pohotovosti v přípravném řízení předseda soudu Mgr. [příjmení], nýbrž šlo o zcela transparentní výměnu pohotovostí mezi dvěma řadovými soudci trestního úseku.

52. Obecně k tomuto bodu kárný senát Vrchního soudu konstatuje, že pokud není objektivně dána podjatost (jak bylo shora vysvětleno), nemůže logicky vzniknout ani kárná odpovědnost za to, že se soudce nevyloučil z projednávání věci, ačkoli se vyloučit měl. Ovšem ani v hypotetické situaci, kdyby soudce podjatý skutečně byl, tak by toto jeho pochybení mohlo být kárným proviněním pouze výjimečně, a to, pokud by opomenul rozhodné skutečnosti či hrubě chybně vyhodnotil indicie nasvědčující jeho podjatosti.

53. Podrobně se kárnou odpovědností související s rozhodováním o podjatosti v trestním řízení zabýval kárný senát v rozhodnutí ze dne 15. 12. 2021, č. j. 12 Ksz 4/2021 – 224, ve věci [jméno] [příjmení]. Přestože se uvedené rozhodnutí zabývá kárnou odpovědností státního zástupce, jsou jeho závěry aplikovatelné i v nyní projednávané věci; jak státní zástupci, tak i soudci jsou mimo jiné povinni při výkonu své funkce postupovat nestranně a nečinit nic, co by mohlo ohrozit důvěru v jejich nestranné rozhodování, přičemž porušení těchto povinností je kárným proviněním (srov. § 24 odst. 1 a 2 a § 28 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, a § 80 odst. 1 a § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Kárný senát v rozhodnutí ve věci [jméno] [příjmení] konstatoval, že může nastat i situace, v níž kárný senát sice dojde k závěru, že státní zástupce při vykonání daného úkonu podjatý byl, nicméně zároveň neshledá exces v opačném rozhodnutí

státního zástupce a pouze tento exces by mohl představovat kárné provinění. Dle kárného senátu mohou nastat situace, kdy je evidentní, že státní zástupce podjatý je (např. by měl rozhodnout o zastavení trestního stíhání svého rodiče). Pokud by v takovém případě nerozhodl o svém vyloučení z úkonu trestního řízení podle § 31 odst. 1 trestního řádu, porušil by své povinnosti tak, že by byla dána jeho kárná odpovědnost.

54. Rozhodné však je, že podle kárného senátu zde nebyl dán zákonný důvod pro vyloučení kárně obviněné z projednávání věci. Proto ani nemůže být její jednání spočívající v tom, že se z věci nevyloučila, kárným proviněním.

55. IV. Způsob vedení dokazování ve vazebním zasedání - (18. 12. 2024)

56. U ústního jednání před Vrchním soudem v Praze byl proveden důkaz zvukovým záznamem z předmětného vazebního zasedání, jehož průběh doslova odpovídá vyhotovenému protokolu z tohoto vazebního zasedání obsaženému ve spise Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 25 T 103/2024.

57. Kárný návrh skutek vymezuje tak, že, „způsob vedení dokazování v rámci vazebního zasedání byl evidentně zatížen tím, že Mgr. [jméno] [příjmení] se snažila najít argumenty pro to, aby ve věci mohla rozhodnout tak, jak předem již dne 28. 8. 2024 před podáním obžaloby prezentovala (obhajovala svůj vztah a předem vytvořený názor na věc), a pokud jde o samotnou potřebu výslechu soudkyně Mgr. [jméno] [příjmení] a způsob, jakým byl veden a k čemu byla dotazována, vzbuzuje dojem nevhodnosti, nekorektnosti a snižování důstojnosti soudcovského stavu i samotného soudního řízení.“ V odůvodnění je pak uvedeno, že procesní postup kárně obviněné byl, zcela za hranou nejen z hlediska toho, že pro účely rozhodnutí plně postačovaly poskytnuté pracovní materiály v podobě listinných důkazů, ale i z hlediska kolegiality a důstojnosti jednání, kdy se bezdůvodně domáhala sdělení osobní povahy týkající se jiné soudkyně téhož soudu v rámci soudního jednání v nesouvisející věci.“ Konkrétně kárně obviněná měla při výslechu kolegyně pochybit tím, že ji, vyslýchala k tomu, jestli byla u lékaře či nebyla.“

58. Skutek je vymezen jen obecně a bez uvedení konkrétních nevhodných projevů, jichž se měla kárně obviněná dopustit, vyjma zmínky o dotazech ohledně návštěvy lékaře. Mimo jiné není ve skutkové větě petitu kárného návrhu konkretizováno ani datum vazebního zasedání a identifikace řízení, která tak vyplývají pouze z odůvodnění. Tento nedostatek není nyní podstatný, kárný senát totiž zdůrazňuje následující.

59. Soudce se může svými projevy dopustit kárného provinění, avšak takové intenzity budou dosahovat pouze projevy skutečně způsobilé znatelně narušit důstojnost soudcovské funkce, resp. ohrozit důvěru veřejnosti v soudnictví, tedy v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů, či projevy způsobilé bránit danému soudci v řádném výkonu jeho funkce (viz rozhodnutí kárného senátu ze dne 17. 4. 2024, č. j. 11 Kss 5/2023 – 156). Toto východisko reflektuje judikatura kárného senátu týkající se nevhodného chování soudců k účastníkům řízení či jiným osobám. Nicméně, „pouhé“ nevhodné chování soudce není samo o sobě kárným proviněním, pokud není způsobilé zpochybnit důstojnost soudce a daného soudu či justice obecně (viz rozhodnutí ze dne 21. 9. 2011, č. j. 11 Kss 5/2011 – 48). Kárné řízení je prostředek ultima ratio a nevhodné projevy, které nedosahují potřebné intenzity, je namíste řešit domluvou či udělením výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích (viz rozhodnutí kárného senátu ze dne 2. 11. 2016, č. j. 13 Kss 5/2016 – 75). V některých případech, pokud se jedná o nikoliv zásadní a úmyslné pochybní soudce a toto pochybení pramení např. z jeho nezkušenosti, aktuální osobní situace či se jedná o ojedinělý exces jinak po všech stránkách výborného soudce, se může jevit nepřiměřeným dokonce i uložení výtky (viz rozhodnutí kárného senátu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 – 45).

60. S ohledem na důkaz provedený přehráním záznamu z inkriminovaného vazebního zasedání dne [datum] nezbyvá než konstatovat, že projev kárně obviněné [příjmení] [příjmení] nijak

nevybočoval z běžného a seriózního přístupu předsedy trestního senátu v průběhu soudního řízení a rozhodně nemůže být kárným proviněním.

61. Po vyhodnocení všech předložených a provedených důkazů tak kárný soud dospěl k rozhodnutí o zproštění kárně obviněné kárného obvinění v plném rozsahu (§ 19 odst. 2 ZoŘ), neboť ani jeden z vytýkaných skutků (útoků) není kárným proviněním, a to ani samostatně ani v jejich vzájemném souhrnu. Lze jen zopakovat, že podání kárného návrhu, potažmo uložení kárného opatření, má být prostředkem ultima ratio, a mělo by k němu být přistupováno až tam, kde nepostačí užití mírnějších prostředků ke zjednání nápravy. Procesní postup zvolený kárně obviněnou se mohl mnohým jevit jako nevhodný, ofenzivní či zpochybňující čísi postavení (v daném případě zřejmě postavení předsedy Okresního soudu v Chomutově), avšak v prostředí české justice je význam zásady zákonného soudce a její poměrně přísná aplikace ze strany Ústavního soudu dobře známy. Za této situace mohla kárně obviněná důvodně získat pochybnosti o tom, zda v daných trestních věcech nerozhodoval Mgr. [příjmení] v rozporu s uvedenou zásadou. Tudíž není na místě v takto uplatněném postupu kárně obviněné shledávat cosi nepochopitelného či dokonce nezákonného, ač je možné, že ne každý soudce by postupoval tak důsledně. Kárný soud však považuje za překvapivé a pro justici jako celek nepřilíš šťastné, že se spory uvnitř soudu svědčící spíše o dílčí neschopnosti a neobratnosti ze strany vedení Okresního soudu v Chomutově řeší prostřednictvím podání (zjevně neopodstatněného) kárného návrhu. Dle kárného senátu by měl být upřednostněn postup, jímž by byla většina konfliktů uvnitř soudu řešena smírně, diskrétně a způsobem, který nemá negativní vliv na pověst toho, kterého soudu či dokonce justice jako celku. Je nevhodné, aby se obdobné konflikty řešily prostřednictvím kárného návrhu, v němž se z profesně správného jednání a postupu soudkyně snažící se rozhodnout dle svého nejlepšího vědomí a svědomí, vytvoří kárné provinění a kdy se stížnost, „řadového“ soudce na vedení soudu vyústí v podání kárného návrhu proti stěžovateli (zde proti kárně obviněné).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává prostřednictvím soudu zdejšího k Nejvyššímu soudu, jako soudu kárnému. Odvolání může podat kárně obviněná a v její prospěch i nepospěch kárná navrhovatelka. Odvolání má odkladný účinek.

Praha 13. listopadu 2025

JUDr. Michaela Pařízková
předsedkyně senátu